

програми. Один кредит – це в середньому 25 навчальних годин, витрачених на лекції, самостійне вивчення предмета, складання іспитів. Зазвичай у вишах розклад складається таким чином, щоб за семестр була можливість накопичити 30 кредитів. Участь студентів в олімпіадах, конференціях обчислюється додатковими кредитами. В результаті студент може отримати ступінь бакалавра, маючи 180-240 годин кредитів, а диплом магістра, заробивши ще 60-120 кредитів.

4 Система кредитів дає, в першу чергу, студентам свободу переміщення. Оскільки Болонська система оцінювання отриманих знань зрозуміла в кожному вишій країні-учасниці процесу, то перехід з одного вишу в інший не буде проблематичним. До речі, кредитна система стосується не тільки студентів, а й викладачів. Наприклад, переїзд в іншу країну, яка відноситься до болонської системи, не позначиться на стажі, всі роки роботи в регіоні будуть враховані і акредитовані.

Плюси і мінуси болонської системи

Питання плюсів і мінусів болонської системи освіти піднімається в усьому світі. Америка, незважаючи на свою зацікавленість загальним освітнім простором, поки що не стала учасницею процесу через невдоволення системою кредитів. У США оцінювання виходить з набагато більшої кількості факторів, і спрощення системи не влаштовує американців. Певні недоліки болонської системи проглядаються і на пострадянському просторі. Болонська система освіти в Україні була прийнята в 2005 р. По-перше, в Україні до теперішнього часу збереглося сприйняття диплома бакалавра як неповноцінного, роботодавці не поспішають співпрацювати з «недовченими» фахівцями. По-друге, такий плюс, як мобільність студентів, можливість подорожувати і вчитися за кордоном, для більшості учнів відносний, оскільки це передбачає великі фінансові витрати.

О. О. Кушнір

ІННОВАЦІЙНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ТА ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

У ХХІ столітті, в епоху глобального прискореного розвитку, усе більшого значення набуває не матеріально-технічна сфера, а інформаційні технології. У галузі освіти вони базуються на теорії мовної комунікації як виду діяльності. Ключовим структурним елементом виступає слово, що є формою передачі інформації, відображає в акумульованому вигляді досвід попередніх поколінь. В результаті спілкування формуються цінності, переконання, ідеали, світогляд людей, спосіб їх мислення, стиль життя, сценарії поведінки тощо. Тому дуже велику роль у якості сучасної освіти відіграє не тільки зміст, але і якість передачі інформації, те, наскільки викладач може донести свої знання до студента. На жаль, новітні освітні

технології часто залишаються поза увагою освітян, хоча зараз така вимога набуває усе більшого значення: викладач вищої школи має не тільки глибоко знати свій предмет, але й уміти цікаво, доступно й сучасно подати його студентам.

Звичайно, традиційні методи навчання мають свої численні *переваги*, серед яких можемо назвати такі:

- перевірена науковість;
- чіткість і злагодженість педагогічного процесу;
- вплив особистості викладача;
- економні витрати ресурсів за умови масового навчання;
- структурована подача матеріалу;
- орієнтація на розвиток пам'яті;
- доступність.

Однак, безперечно, маємо відзначити й *недоліки*:

- викладач і студент діють за моделлю «суб'єкт-об'єкт»;
- формується шаблонне мислення;
- пригнічується ініціатива;
- підхід виявляється однаковим до всіх студентів;
- відсутня орієнтація на розвиток творчості.

Новітні технології є більш складними організаційно, однак у процесі пізнання беруть участь практично всі студенти, і кожен робить свій індивідуальний внесок. Таким чином, успішне завершення дії можливе тільки за умови злагодженої командної роботи, ролі в якій найчастіше розподіляють також самі студенти. Це розвиває не тільки пізнавальні компетенції, але й навички підтримки, взаємодії, взаємодопомоги, соціалізації, відстоювання власної думки, критичного мислення. Реалізація моделі «суб'єкт-суб'єкт» забезпечує мотивацію, активність у навчанні і, нарешті, ефективність. Також безперечною перевагою таких методів є те, що студент не має змоги ухилитися від виконання завдань, навпаки, вчиться швидко й ефективно вирішувати поставлені задачі максимально ефективним шляхом, усвідомлює, яка роль у колективі йому найбільше підходить.

В. О. Лебедєв

ВІРТУАЛЬНІСТЬ ТА ПРОБЛЕМА ЕКЗИСТУВАННЯ В СУЧАСНОМУ СВІТІ

Ігрові практики неодноразово потрапляли в поле зору філософів і культурологів. У сучасній масовій культурі вони теж займають чільне місце. Комп'ютеризація всіх сфер суспільної діяльності і повсякденного життя людини – найвражаючий феномен останньої чверті ХХ ст. Віртуалізація все частіше вторгається в людське життя. Розвитку віртуальності сприятиме і те, що вона, по суті, є єдино можливим